

WYROK

z dnia 25 maja 2009 r.

w sprawie z odwołania International Sporting Travel Sp. z o.o. w Zielonej Górze przeciwko Prezesowi UOKiK
(Sygn. akt XVII Ama 98/08)

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2009 r. w Warszawie na rozprawie sprawy z powództwa International Sporting Travel Polska spółka z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze przeciwko Prezesowi Urzędu Konkurencji i Konsumentów o naruszenie zbiorowych interesów konsumentów i nałożenie kary pieniężnej na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 6 października 2008 r., Nr RWR-45/2008:

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od International Sporting Travel spółki z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej „Prezesem UOKiK” lub „Pozwanym”), po przeprowadzeniu z urzędu postępowania antymonopolowego, wydał w dniu 6 października 2008 roku decyzję Nr RWR-45/2008 („decyzja”), w której:

w punkcie I decyzji uznał za naruszające zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej zwana „ustawą”) praktyki spółki International Sporting Travel Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze (dalej zwana „IST” lub „Powodem”) polegające na stosowaniu we wzorcu umownym zatytułowanym „Karta zapisu & druk polowania” następujących postanowień: Pod tytułem „Zmiany pobytu”: „(...) Jeśli z jakiegoś powodu klient opuści łowisko wcześniej, koszty za niewykorzystane dni nie zostaną mu zwrócone (...)”; Pod tytułem „Koszty anulacji”: „W przypadku rezygnacji każdy z zainteresowanych uczestników zostanie obciążony następującymi kosztami, gdy anulacja nastąpi od 60 do 30 dni przed wyjazdem - 20% równowartości ceny podróży, między 31, a 21 dni - 60%, mniej niż 20 dni - 90%” stanowiących postanowienia niedozwolone wpisanych na podstawie art. 479 (45) Kodeksu postępowania cywilnego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone („Rejestr”) i nakazał zaniechania ich stosowania,

w punkcie II decyzji uznał, na podstawie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy, za działanie godzące w zbiorowe interesy konsumentów, brak zamieszczania w umowach z konsumentami informacji na temat: numeru wpisu przedsiębiorcy do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, co narusza obowiązek wynikający z art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. Nr 133, poz. 884 ze zm., dalej: „ustawa o usługach turystycznych”), terminie zawiadomienia o przeniesieniu uprawnień i przejęciu obowiązków, o których mowa w art. 16 ust. 2 ustawy o usługach turystycznych, co narusza obowiązek wynikający z art. 14 ust. 2 pkt 7b ustawy o usługach turystycznych; zakresu ubezpieczenia turystów, nazwy i adresu ubezpieczyciela, co narusza obowiązek wynikający z art. 14 ust. 2 pkt 7 ustawy o usługach turystycznych; i nakazał zaniechania stosowania tychże praktyk;

w punkcie III decyzji, na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy, nałożyła Stronę karę pieniężną w wysokości 17.479 zł (słownie: siedemnaście tysięcy czterysta siedemdziesiąt dziewięć złotych).

W uzasadnieniu Decyzji Prezes UOKiK przedstawił następujący stan faktyczny.

IST jest przedsiębiorcą (wpisanym do rejestru przedsiębiorców pod numerem KRS 0000193471), którego przedmiotem działalności jest m.in. turystyka. W ramach tej działalności IST zawiera umowy w sprawie organizacji imprezy turystycznej z indywidualnymi klientami oraz posługuje się wzorcem umownym pod nazwą „Karta zapisu & druk polowania” („Wzorzec Umowny”). Wzorzec Umowny zawierał m.in. następujące postanowienia: a) Pod tytułem „Zmiany pobytu”: „(...) Jeśli z jakiegoś powodu klient opuści łowisko wcześniej, koszty za niewykorzystane dni nie zostaną mu zwrócone (...)”; b) Pod tytułem „Koszty anulacji”: „W przypadku rezygnacji każdy z zainteresowanych uczestników zostanie obciążony następującymi kosztami: gdy anulacja nastąpi od 60 do 30 dni przed wyjazdem - 20% równowartości ceny podróży, między 31, a 21 dni - 60%, mniej niż 20 dni - 90%”.

Wzorzec Umowny nie zawierał natomiast informacji dotyczącej numeru wpisu przedsiębiorcy do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, terminie zawiadomienia o przeniesieniu uprawnień i przejęciu obowiązków, o których mowa w art. 16 ust. 2 ustawy o usługach turystycznych, zakresie ubezpieczenia turystów, nazwy i adresu ubezpieczyciela. W toku postępowania wyjaśniającego Prezes UOKiK wydał w dniu 16 kwietnia 2008 r. Postanowienie Nr 103/2008 („Postanowienie”), w którym wskazał na powyższe uchybienia.

W trakcie postępowania IST zobowiązała się do niezwłocznego podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom wskazanym w wydanym Postanowieniu oraz przedłożyła propozycję nowego wzorca umownego, w którym usunięto postanowienia pod tytułem „Zmiany pobytu”, a postanowienie pod tytułem „Koszty anulacji” zmieniono, nadając mu następujące brzmienie: „W przypadku rezygnacji, każdy z zainteresowanych uczestników zostanie obciążony kwotą, w wysokości poniesionych przez nas rzeczywistych kosztów i strat finansowych związanych z organizacją polowania”.

Ponadto, do nowego wzorca umownego wprowadzono następujące postanowienia: „Uczestnik może bez naszej zgody przenieść na osobę spełniającą warunki udziału w polowaniu, wszystkie przysługujące mu z tytułu umowy uprawnienia, jeżeli jednocześnie osoba ta przejmuje wszystkie wynikające z tej umowy obowiązki. Przeniesienie uprawnień i przejęcie obowiązków, jest wobec nas skuteczne, jeżeli uczestnik zawiadomi nas o tym, nie później niż w 7 dni przed terminem rozpoczęcia polowania”; „Nasze ceny zawierają ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej na polowaniu w Polsce. Nasza firma ubezpieczona jest w „Concordia Polska” Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych z siedzibą w Poznaniu przy ul. Św. Michała 43, 61-119 Poznań. Zakresem ubezpieczenia uczestników objęte są szkody na mieniu lub na osobie, wyrządzone osobom trzecim w okresie ubezpieczenia, pozostające w związku z wykonywaniem czynności życia prywatnego na terenie PVP, przy czym za czynności w życiu prywatnym uważa się również uczestnictwo w polowaniu, organizowanym na terenie RP.”

Ponadto, IST wprowadziła do nowego wzorca informację dotyczącą wpisu do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych oraz wniosła o wydanie decyzji nakładającej na Stronę obowiązek usunięcia naruszeń w trybie art. 28 ustawy.

Opierając się na powyższym stanie faktycznym, Prezes UOKiK zważył, że rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, co przejawia się w zagrożeniu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą klientami IST, a zatem działania Strony prowadzą do zagrożenia interesu publicznoprawnego;

IST poprzez zastosowanie we Wzorcu Umownym postanowień wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone („Rejestr”) oraz niezawarcie informacji, o których mowa w ustawie o usługach turystycznych, naruszyła zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 1 ustawy. Pomimo tego, że kwestionowane klauzule nie były identyczne z wpisanymi do Rejestru, Prezes UOKiK wskazał, że wystarczającą przesłanką uznania danej klauzuli za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest wykazanie, że na skutek jego stosowania wprowadzony zostanie do umowy element bezwzględnie przez prawo zakazany co, wedle opinii pozwanego Prezesa Urzędu, miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Prezes UOKiK wskazał, że klauzula pod tytułem „Zmiana pobytu” odpowiada treścią klauzuli wpisanej do Rejestru pod pozycją 358, w brzmieniu: „Niewykorzystywanie któregośkolwiek ze świadczenia zawartego w umowie z woli klienta nie upoważnia do zwrotu wpłaconej kwoty” oraz stanowi niedozwoloną klauzulę umowną w rozumieniu art. 385(3) Kc.

Prezes UOKiK wskazał, też że klauzula pod tytułem „Koszty anulacji” odpowiada treścią klauzuli wpisanej do Rejestru pod pozycją 359, w brzmieniu: „Organizator z uwagi na poniesione koszty ma prawo dokonania potrąceń z wniesionych przez klienta opłat, według poniższych zasad: b) 10% wartości imprezy, jeżeli rezygnacja nastąpi w terminie 44-31 dni przed datą rozpoczęcia imprezy, c) 35% wartości imprezy, jeżeli rezygnacja nastąpi w terminie 30-22 dni przed datą rozpoczęcia imprezy, d) 50% wartości imprezy, jeżeli rezygnacja nastąpi w terminie 21-15 dni przed datą rozpoczęcia imprezy, e) 75% wartości imprezy, jeżeli rezygnacja nastąpi w terminie 14-8 dni przed datą rozpoczęcia imprezy, f) 100% wartości imprezy, jeżeli rezygnacja nastąpi w czasie krótszym niż 8 dni przed datą rozpoczęcia imprezy” oraz stanowi niedozwoloną klauzulę umowną w rozumieniu art. 385(3) oraz 385(1) §1 Kc.

Pozwany wskazał również, że niezgodna z prawem praktyka Strony naruszająca zbiorowe interesy konsumentów polegała również na naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentowi rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, a to poprzez niezamieszczenie we Wzorcu Umownym informacji na temat: (i) numeru wpisu przedsiębiorcy do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, (ii) terminie zawiadomienia o przeniesieniu uprawnień i przejęciu obowiązków, o których mowa w art. 16 ust. 2 ustawy o usługach turystycznych, oraz (iii) zakresie ubezpieczenia turystów, nazwy i adresu ubezpieczyciela. Prezes UOKiK dowodził przy tym, że brak przedmiotowej informacji naraził konsumentów nie tylko na niedogodności w realizowaniu swoich uprawnień, ale także może przyczynić się do utrudnionego dochodzenia przez nich ewentualnych roszczeń, a więc że uchybienie to dotyczyło bezpośrednio ekonomicznej sfery interesów konsumenta.

Jednocześnie pozwany wskazał, że nie było podstaw do uwzględnienia wniosku IST o wydanie decyzji w przedmiocie nałożenia obowiązków usunięcia naruszeń z uwagi na fakt, że rynek organizowania usług turystycznych był wielokrotnie przedmiotem badań Prezesa Urzędu, wyniki tych badań były przekazywane opinii publicznej oraz stowarzyszeniom organizatorów turystyki, a wiele z ujawnionych uchybień skutkowało zamieszczeniem w Rejestrze klauzul stosowanych przez przedsiębiorców działających na tym rynku. Prezes UOKiK podniósł, że stosowanie przez Stronę wskazanych wyżej klauzul we Wzorcu Umownym nie tylko naraża interesy konsumentów, ale także świadczy o bagatelizowaniu dotychczasowych działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu.

Ponadto, Prezes UOKiK podniósł, że IST nie wykazała należyście, że rzeczywiście zaprzestała praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W ocenie Prezesa Urzędu, takim dowodem byłoby przedłożenie w toku postępowania aneksów do już zawartych umów z konsumentami oraz umów nowozawartych, zawierających nowe brzmienie wzorca umownego.

Za wskazane naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, Prezes UOKiK nałożył na IST karę w wysokości 17.749 zł, co stanowiło 8% wysokości kary, w jakiej mogła być ona faktycznie wymierzona. Jako okoliczności przemawiające za nałożeniem kary, pozwany wskazał naruszenie przez IST bezwzględnie obowiązującego zakazu prawa, wyrażonego w art. 24 ust. 1 ustawy, stopień dolegliwości stosowanych praktyk, który w ocenie organu antymonopolowego był znaczny, a to z uwagi na fakt, że prowadzi do pomniejszenia praw konsumenta i może skutkować dla niego dolegliwościami finansowymi, a także fakt, że IST stosowała we Wzorcu Umownym postanowienia bardzo podobne brzmieniem do postanowień zawartych w Rejestrze, który jest jawny, a co za tym idzie, IST mogła łatwo zapoznać się z jego treścią. Wśród okoliczności przemawiających za wymierzeniem kary w niskim wymiarze (tylko 8% kary możliwej do wymierzenia), pozwany wskazał, że IST nie utrudniała postępowania, naruszenie przez nią zbiorowych interesów konsumentów nastąpiło po raz pierwszy oraz że niezwłocznie po zasygnalizowaniu przez organ antymonopolowy istnienia stwierdzonych nieprawidłowości, przedsięwziął on kroki w celu ich usunięcia, w szczególności, przedstawił zmieniony Wzorzec Umowny.

W złożonym odwołaniu IST zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie art. 26 ust. 1, art. 28 ust. 1 i 4 oraz art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez oparcie przez Prezesa UOKiK rozstrzygnięcia na przepisie art. 26 ust. 1 ustawy mimo spełnienia przez powoda przesłanek do rozstrzygnięcia sprawy na podstawie art. 28 ustawy i odstąpienia przez pozwanego od wymierzenia kary pieniężnej. W oparciu o powołane zarzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości ewentualnie zmianę zaskarżonej decyzji w całości poprzez nałożenie na IST obowiązku wykonania zobowiązań określonych w zaskarżonej decyzji w trybie art. 28 ust. 1 ustawy i odstąpienie od wymierzenia IST kary pieniężnej lub obniżenie nałożonej kary. Uzasadniając odwołanie powód wskazał, że podczas postępowania administracyjnego pismami z dnia 30 kwietnia i 2 czerwca 2008 r. powiadomił Prezesa UOKiK, że dobrowolnie usunie wszelkie stwierdzone nieprawidłowości w trybie art. 28 ustawy zgodnie z zaleceniami organu antymonopolowego. Mimo złożenia tego oświadczenia Prezes UOKiK wydał na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy zaskarżoną decyzję.

Powód nie kwestionował ustaleń co do zakresu stwierdzonych nieprawidłowości stosowanego wzorca umownego. Stał jednak na stanowisku, że postawa i gotowość współdziałania z Prezesem UOKiK powinny uzasadniać zastosowanie przy wydawaniu decyzji art. 28 ust. 1 ustawy. Powód przyznał, iż jest świadomy, że zastosowanie tego przepisu przez Prezesa UOKiK jest fakultatywne. Jednak stwierdził, że w jego ocenie w sprawie zachodziły przesłanki do zastosowania tego przepisu.

Z ostrożności procesowej powód wnosił o anulowanie przez Sąd nałożonej kary pieniężnej lub jej umiarkowanie.

Pozwany Prezes UOKiK w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał w całości stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się do zarzutów odwołania podkreślił, że przepis art. 28 ust. 1 ustawy pozostawia swobodą wyboru co do zastosowania zawartej w tym przepisie konstrukcji prawnej. Podkreślił, że ustawa nie zawiera przesłanek, którymi winien się kierować Prezes UOKiK przy rozstrzygnięciu tej kwestii i pozostawia ją uznaniu administracyjnemu. Pozwany oświadczył, że w jego ocenie zasadne było wydanie decyzji w istniejącej formie i treści. Wskazał, że stosowanie art. 28 ust. 1 ustawy jest uzasadnione w sytuacji wyjątkowej.

Regułą w stwierdzonych okolicznościach jest stosowanie art. 26 i art. 106 ustawy. Pozwany zaznaczył, że w sprawie nie zachodziły okoliczności szczególnie uzasadniające zastosowanie art. 28 ustawy. Oświadczył, że przy wydawaniu decyzji uwzględnił wszelkie okoliczności przemawiające na korzyść powoda, co znalazło wyraz w treści wydanej decyzji. Wskazując na rodzaj stwierdzonych nieprawidłowości w działalności powoda i biorąc pod uwagę powszechność i dostępność informacji, w oparciu o które skarżący mógł stwierdzić, że stosowany przez niego wzorzec umowy jest wadliwy, Prezes UOKiK oświadczył, iż niezasadne byłoby zastosowane w odniesieniu do powoda art. 28 ustawy.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje.

Prezes UOKiK, w wyniku przeprowadzenia badania zgodności działań przedsiębiorców świadczących usługi turystyczne na terenie województwa dolnośląskiego i lubuskiego z przepisami art. 384 i nast. Kc, ustawy o usługach turystycznych i ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stwierdził, że we wzorcu umownym stosowanym przez International Sporting Travel Polska Sp. z o.o. występują postanowienia tożsame z postanowieniami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umownych uznawanych za niedozwolone, prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 479⁴⁵ Kpc. Ponadto Prezes UOKiK stwierdził, że stosowany przez IST wzorzec umowy nie zawiera szeregu informacji, które zgodnie z przepisem art. 16 ust. 2 ustawy o usługach turystycznych powinny się w nim znajdować. W piśmie z dnia 2 czerwca 2008 r. IST zobowiązała się do niezwłocznego usunięcia stwierdzonych naruszeń. Powód przedstawił projekt nowego wzorca umownego zawierającego zmienione postanowienia umowne w brzmieniu, które w ocenie IST nie naruszało interesów konsumentów oraz informacje, na których brak wskazał Prezes UOKiK w zawiadomieniu z dnia 15 kwietnia 2008 r.

Na podstawie zebranych informacji, po przeanalizowaniu okoliczności sprawy, a w szczególności dotychczasowej praktyki spółki IST w stosunkach z konsumentami Prezes UOKiK na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy wydał zaskarżoną decyzję. Prezes UOKiK stwierdził, że w sprawie nie zachodzą okoliczności uzasadniające zastosowanie w odniesieniu do IST przepisu art. 28 ust. 1 ustawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

W złożonym odwołaniu powód nie kwestionował ustaleń faktycznych Prezesa UOKiK. Zgodził się również z oceną pozwanego, że stosowany przez IST wzorzec umowy zawiera nieprawidłowości. Powód zadeklarował nawet chęć współdziałania w celu usunięcia wad wzorca zgodnie ze wskazaniami Prezesa UOKiK w trybie art. 28 ustawy. Wobec tego spór między stronami sprowadza się do oceny, czy wydanie zaskarżonej decyzji na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy i nałożenie kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy było uzasadnione, czy też zachodziły przesłanki do zastosowania art. 28 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Należy podkreślić, że biorąc pod uwagę niekwestionowany przez strony niniejszego postępowania stan faktyczny, Powód dopuścił się naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 1 ustawy, a to poprzez (i) umieszczenie we Wzorcu Umownym wskazanych wyżej klauzul, zbieżnych treściowo z niedozwolonymi klauzulami umownymi zamieszczonymi w Rejestrze oraz sprzecznych z art. 385(3) oraz 385(1) §1 Kc; oraz (ii) niezamieszczenie w tymże Wzorcu Umownym wskazanych wyżej informacji, do zamieszczenia których był zobowiązany wedle ustawy o usługach turystycznych. W związku z tym, po przeprowadzeniu postępowania, Prezes UOKiK wydał, w trybie art. 26 ust. 1 ustawy decyzję, w której zakazał Powodowi dalszego naruszania interesów konsumentów oraz skazał go na karę w wysokości 0,8% przychodu za poprzedni rok rozliczeniowy, tj. w wysokości 17.749 zł. W ocenie Sądu niesłuszny jest zarzut Powoda, jakoby Pozwany naruszył przepis art. 26 ust. 1, art. 28 ust. 1 i 4 oraz art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy, poprzez oparcie rozstrzygnięcia na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy, zamiast na art. 28 ust. 1. Powód sam przyznał w swoim Odwołaniu, że wydanie przez Prezesa Urzędu decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 jest fakultatywne, co łatwo można wywieść postępując się wykładnią gramatyczną art. 28 ust. 1 ustawy. W artykule tym jest bowiem napisane, że „jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione (...) że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes UOKiK może (podkreślenie Sądu), w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań”. Wynika z tego, iż pozwany nie był w żaden sposób zobligowany do oparcia rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie na przepisie art. 28 ust. 1, nawet w obliczu wskazywanej przez pełnomocnika Powoda w Odwołaniu daleko idącej współpracy ze strony Powoda. Jest to bowiem uprawnienie, a nie obowiązek Prezesa Urzędu.

Zdaniem Sądu, nie zachodzą również okoliczności przemawiające za obniżeniem kary, nałożonej na Powoda. Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24. Jak słusznie wskazał w uzasadnieniu decyzji Pozwany, w myśl art. 111 ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Sąd podziela ocenę Pozwanego, że w przedmiotowej sprawie istniały w zakresie nałożenia kary przestanki przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść Powoda. Do przestanek przemawiających za nałożeniem kary, wymienić należy naruszenie przez Stronę bezwzględnie obowiązującego zakazu prawa, wyrażonego w art. 24 ust. 1 ustawy, a także stopień dolegliwości stosowanych praktyk, który w ocenie Sądu był znaczny, prowadził bowiem do pomniejszenia praw konsumenta oraz wprowadzał go w błąd w zakresie przysługujących mu na podstawie ogólnie obowiązujących przepisów prawa uprawnień. Nie bez znaczenia jest fakt, co również podniósł w uzasadnieniu decyzji Pozwany, a czego nie kwestionował Powód, że Strona stosowała we Wzorcu Umownym postanowienia bardzo podobne brzmieniem do postanowień zawartych w Rejestrze, który jest jawny, a co za tym idzie, Powód mógł łatwo zapoznać się z jego treścią. Należy tu podkreślić, że Powód, jako przedsiębiorca działający w branży turystycznej i zawierający umowy z konsumentami, winien dochować w tym zakresie szczególnej staranności. Jednocześnie, jak zauważył Pozwany i co podniósł w Odwołaniu Powód, IST nie utrudniała postępowania, naruszenie przez nią zbiorowych interesów konsumentów nastąpiło po raz pierwszy oraz, niezwłocznie po zasygnalizowaniu przez Prezesa Urzędu istnienia stwierdzonych nieprawidłowości, Powód przedsięwziął kroki w celu ich usunięcia, w szczególności, przedstawił zmieniony Wzorzec Umowny. W ocenie Sądu, nie są to jednak przestanki przemawiające za obniżeniem przedmiotowej kary poniżej kwoty ustalonej przez Pozwanego w decyzji. Biorąc pod uwagę, że górny pułap możliwej do wymierzenia kary wynosi, zgodnie z ustawą, 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, przyjęć należy, że nałożona kara w kwocie stanowiącej 0,8% tak liczonego przychodu, właściwie spełnia swoją rolę represyjną, a także została nałożona z uwzględnieniem potencjału ekonomicznego Powoda oraz na poziomie wystarczającym do osiągnięcia zamierzonego celu.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy na podstawie art. 479^{31a} §1 Kpc oddalił odwołanie, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 i 99 Kpc stosownie do wyniku sporu.